ĒDENE

WET WORK OVER LAP
30.05.–12.07.

Dalībnieces /Participants:

CAMMISA BUERHAUS CB
ZENTA DZIVIDZINSKA ZDZ
SYLVIE FLEURY SF
SOPHIA GIOVANNITTI SG
EVIJA KRIŠTOPANE EK
REBA MAYBURY RM
SAGG NAPOLI SN
MINDY SEU MS
ELZA SĪLE ⚹ ALY MILK ES⚹AM
SOPHIE THUN ST
SABĪNE VERNERE SV
PAULA ZVANE PZ
OTHER EDENMENTS oE

Kuratore / Curated by: Zane Onckule
Projekta direktore / Project Director: Evita Goze
Projekta vadītājs / Project Managment: Jegors Buimisters
Komunikācija / Communication: Kristiāna Bērza
Dizains / Design: Krišs Salmanis
Latviešu valodas korektūra / Latvian proofediting: Ilze Jansone
Teksta tulkojums angļu valodā/ English translation: Valts Miķelsons
Angļu valodas korektūra / English proofediting: Will Mawhood, Elizaveta Schneyderman
Tehniskā komanda / Technical team: Aldis Bušs, Andris Maračkovskis, Romāns Medvedevs, Mārtiņš Aulmanis, VPT grupa
Brīvprātīgo koordinatore / Volunteer Coordinator: Betija Briede
Mediatores / Mediators: Emīlija Austra Lodiņa, Alise Sedleniece, Betija Briede, Linda Šterna, Poļina Gasparoviča, Anna Annemarija Samsone

18+

Aicinām ievērot, ka izstāde veltīta erotiskām un seksuālām tēmām. Tā nav ieteicama apmeklētājiem līdz 18 gadu vecumam. Nepilngadīgie drīkst apmeklēt izstādi tikai pieaugušo pavadībā.

Please note that the exhibition contains erotic and sexual themes. The exhibition is not recommended for visitors under 18, and minors may enter only with an adult.

Festivālu atbalsta / Festival supporters:

Kultūras ministrija
RĪGA
VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS
Valmiermuiža
Media Port
Bauer Media Group
KRASO
Ģertrūdes ielas teātris
Neputns
Austra Pak
neighborhood
HOLY SIP!
ABRA

Festivāla partneri/ Festival partners:

Riga Contemporary Mākslas mese
RAW

ĒDENE: Wet Work Over Lap iestudē iekāri kā darbu un seksu kā vienu no visregulētākajām, izsīkušākajām un pastāvīgi nepabeigtajām tā formām. Nosaukums *ĒDENE: Wet Work Over Lap* atsaucas uz frāzes "*wet work*" dubulto nozīmi, apzīmējot gan noziedzīgas operācijas, gan darbības, kuras atstāj pēdas, un sasaista slēpto un redzamo, profesionālo un intīmo, skaidro un neviennozīmīgo. Savukārt "*Over Lap*" signalizē par atkārtošanos un pārlaidumiem, kur darbības netiek noslēgtas vai atrisinātas, bet gan turpinās laikā. Tieši šādas prakses un šāda veida mākslas darbi izvērš seksuālo, emocionālo un sadzīves darbu tādos apkopes režīmos, kas savu nozīmi un svarīgumu iemanto caur pakāpenisku uzkrāšanos, sabiezēšanu un slāņošanos.

ĒDENE: Wet Work Over Lap darba nojēgums viscaur iezīmējas kā vienlaikus pienākums un izdzīvošanas taktika un tādējādi darbojas gan kā estētiska forma, gan kā māksliniecisks emancipācijas stratēģija. Izstādes dalībnieces, intīma un/vai radoša darba figūras, "strādājošās meitenes" ("*working girls*"), uzmanības operatores un tuvības starpnieces, padara iekāri par izplānotu, iestudētu un atkārtojamu procesu. Viņu (darba) ķermenis kā kopums tiek nepārtraukti trenēts, koriģēts un apšaubīts; tā vērtība izpaužas izturībā, nostājā un spriedzē.

ĒDENE: Wet Work Over Lap darbojas gan kā organisms, gan kā sistēma: disciplinēta, taču atsaucīga, mitra un pašapzinīga, pastāvīgi modra attiecībā uz savu atklātību. Šeit sekss apzīmē mazāk atsevišķu notikumu; tas līdzinās atmosfērai – ilgstošas ietekmes zema spiediena zonai. Iekāre ir klimats, kurā atrasties, nevis mirklis, ko pabeigt; tā izkliedējas darbos, virsmās un telpas horeogrāfijā, uzturot gaidu spriedzi un smalkas tuvības un tuvināšanās sarunas. Baudas dzinulis vēl vairāk pieaug, tā piepildījums tiek apzināti novilcināts.

Apvienojot jaunus un iepriekš radītus mākslas darbus, instalācijas un performatīvas prakses, sākot ar analogiem procesiem un beidzot ar "digitāliem *wetware*", izstādes zonas asociatīvi pārtop no vienas funkcionālas vietas citā: guļamistaba – pēc-darba-stundu (*after hours*) teritorija – publiskās runas auditorijā, mitrā vannas istaba – atkailinātā grēksūdzes zonā, savukārt ķermeņa kulta vieta – sporta zāle-naktsklubs pārslēdzas fotolaboratorijas tumsā. Šī kustība un uzvedinošie mājieni satiekas centrālajā "aktu zālē", kurai ir dubulta nozīme: akts kā darbība un kailums. Caur to tiek iezīmēti centieni ar izstādes *ĒDENE: Wet Work Over Lap* palīdzību izcelt atklātības jēdzienu kā performanci un stāvokli vienlaikus.

Sabiedrības un vides sabrukuma priekšā, kā arī naida, aizspriedumu un neiecietības atdzimšanas apstākļos, īpaši saistībā ar erotiskās un māksliniecisķās izpausmes brīvību, *ĒDENE: Wet Work Over Lap* mērķtiecīgi aplūko cenzūru, otru senāko profesiju, nevis kā aizliegumu, bet kā apzinātu žestu, un grēku – kā sensenu mītu, kas dzimis Ēdenes dārzā, uztverot to nevis kā izcelsmes stāstu, bet gan kā pārvaldības problēmu.

Pārdefinējot skatījumu ārpus kultūras un sabiedrības uzspiestajiem autoritātes modeļiem un mantojuma hierarhijām, kas deklaratīvi nosaka noteiktas skatīšanās un patēriņa prakses, izstāde pati kļūst par aktu. *ĒDENE: Wet Work Over Lap* atbalsta un centrē sievietes kā galvenās varones un mājas pārvaldnieces, radot telpu, kur viņas var noteikt savu naratīvu, pārvaldīt vidi un pēc saviem noteikumiem kūrēt atklātību.

Kontrole pār ritmu, skatienu un nosacījumiem paliek provizoriska un prasa nepārtrauktu pārskaņošanu, kamēr vara cirkulē ne tikai caur atklātu apliecinājumu, bet arī caur izmērāmu piekāpšanos. Tās, kas šķietami pielāgojas, bieži strukturē mijiedarbību no iekšienes un atsedz nevienmērīgu uzmanības, privilēģiju un atalgojuma sadali. Šādā skatījumā autoritāte un īpašumtiesības veidojas attiecībās un praksēs, kur izšķiroša nozīme ir uzmanībai, spiedienam un ilglaicībai, savukārt iekāre un tieksme paliek ambivalentas, pavedinošas un pašrealizējošas, saistot baudu ar darbu tādā veidā, kas nekad pilnībā neizžūst.

EDEN: Wet Work Over Lap stages desire as labor and sex as one of its most regulated, exhausted, and persistently unfinished forms. The title, *EDEN: Wet Work Over Lap*, draws on the double meaning of "wet work," referring both to covert operations and to forms of labor that leave a trace. It is these practices and artworks which expand sexual, emotional, and domestic work into modes of maintenance that accumulate, rather than resolve, into meaning. "Over Lap" signals repetition and spill, where actions do not conclude but instead extend across time, overlapping, leaking, and returning.

Throughout *EDEN: Wet Work Over Lap*, the notion of sexualized labor-work functions as both obligation and survival tactic, operating simultaneously as an aesthetic and a strategy for artistic emancipation. Exhibition participants—figures of intimate, creative labor—*working girls*, attention operators, and mediators of intimacy, render desire procedural, scheduled, rehearsed, and reproducible. Their body (of work) is maintained, trained, corrected, and optimized, its value measured in stamina—the capacity to sustain a pose, a mood, and a charge.

The exhibition behaves like both a body and a system: disciplined yet responsive, humid and self-aware, and constantly alert to its own exposure. Here, sex operates less as a discrete event than as an atmosphere—a low pressure zone shaping posture, attention, and endurance over extended durations. Desire becomes a climate to inhabit rather than a moment to complete. It detaches from fixed endings, dispersing into works, surfaces, and treatments of space, in waiting, in looking, in the subtle negotiations of proximity and access, where pleasure accumulates precisely by refusing closure.

With new and existing art works, installations, and performances spanning from analogue processes to "digital wetwares", *EDEN: Wet Work Over Lap* sustains the infrastructure of desire through exhibition areas associatively shifting between functional sites: bedroom-after hour zone into auditorium, bathroom-wet room into confessional, gym into club into darkroom - all towards a central hall ("*aktu zāle*"), carrying the double meaning of "*akts*", act and nude, finally climaxing in an exhibitionary attempt to center the concept of exposure as both a performance and condition at once.

In the background of societal-environmental collapse and the widespread resurgence of hatred, prejudice, and bigotry—especially where freedom of erotic and artistic expression is concerned—*EDEN: Wet Work Over Lap* treats, firstly, censorship—the *other oldest profession*—not as a prohibition but as an intentional gesture, and, secondly, sin as an age old myth born out of the garden of Eden, less as an origin story than as a management problem.

Reframing perspectives from culturally and societally imposed models of embodied authority and inherited hierarchies that privilege certain modes of looking and consumption, the exhibition is an *act* itself that acknowledges, centers, and supports women as protagonists and house masters in an attempt to set their own rhythm, manage their own environment, and closely guarding and practice exposure on their own terms.

Control over rhythm, gaze, and terms remains provisional, requiring constant realignment. Power circulates as much through measured concession as it does through overt assertion, and those who appear to accommodate often structure the encounter from within, exposing uneven distributions of attention, entitlement, and reward. Refusal becomes a technique, and strategic abstinence suspends completion and holds energy in reserve. In this way, authority and ownership are relational and a practice of attentiveness, pressure, duration, and resistance, while desire remains ambivalent, seductive, and self-actualized, binding pleasure to labor-work in ways that never fully dry.